

Créixer sent 15 germans

TRINITAT GILBERT | 30/01/2016 00:00

Són la família nombrosa de l'any 2015, i la que té més fills en edat escolar de l'Estat. Està formada per quinze fills, i, en origen, n'eren divuit: tres han mort d'una malaltia cardíaca congènita. Els pares asseguren que en una família nombrosa les alegries es multipliquen i les desgràcies es comparteixen

Educar és el que els pares transmeten als fills: valors, costums, normes, comportaments. Es fa verbalment "i sobretot amb l'exemple, fins i tot de qualsevol petit detall rutinari", afirma la psicòloga Estefanía Carreño. Així doncs, "no importa el nombre de fills, ja en siguin un o molts, perquè l'educació ha de ser sempre la mateixa". Ara bé, els pares de família nombrosa, per força, saben organitzar-se, fet que vol dir que les responsabilitats estan repartides entre tots. "És probable que, sense ni plantejar-s'ho, inculquin o eduquin en el respecte i la responsabilitat d'una manera més eficient que les famílies amb un o dos fills". Dit amb altres paraules, "una família nombrosa educa per necessitat amb més naturalitat i eficàcia".

Rosa Pich-Aguilera, mare de 18 fills, actualment de 15, pronuncia la paraula *organització* constantment quan parla de la seva família. Ella treballa mitja jornada en una empresa de màrqueting, i la seva parella, el pare de les criatures, José María Postigo, fa jornada completa. “Els grans s’encarreguen d’un de petit sempre, i tant se val si són nenes o nens”, diu la Rosa. “Sovint em pregunten si són les nenes les que s’encarreguen dels germans nens, i no, no és així”. El fill més gran té 22 anys i el més petit 6. “Quan han fet els 3 anys, comencen a anar caminant a l’escola amb un germà gran”. Tenen 35 minuts caminant fins a l’escola, i això a casa dels Postigo-Pich s’ho prenen com una pràctica d’exercici.

A part de l’organització escolar, la mare ressalta el que tots els professors li diuen sempre dels seus fills: “Ajuden els companys perquè són criatures que es preocupen de la resta, que no pensen només en ells mateixos, sinó que tenen empatia per saber el que els passa als altres”. La Rosa i el José María han volgut tenir família nombrosa conscientment. “És el model que vam tenir a casa nostra quan nosaltres érem petits, i ens agradava”. D’aquí que l’hagin volgut repetir: “I no perquè ningú de fora ens hagi dit que hem de tenir fills”. A casa de la Rosa eren 16 fills; a casa del José María, 14. “Pensa que jo vaig deixar l’habitació de lliteres compartides amb les meves germanes per anar a dormir al llit de matrimoni!”

Escola de vida

Ara els seus fills dormen també en habitacions amb lliteres fetes expressament per un fuster, perquè, segons les habitacions, hi dormen quatre, tres o sis germans. “Els tenim distribuïts per grans, petits, nens i nenes”. I el millor: “El que arriben a aprendre cada dia per la convivència és la millor escola de la vida”.

Tant és així que la Rosa sosté que els seus fills haurien d’indicar als seus currículums, quan busquin feina, que són fills de família nombrosa. “Per què ho dic? Perquè els meus fills es fan el llit cada dia, recullen el pijama, paren i desparen taula i comparteixen dutxes, que a casa sempre es fan per torns o bé al matí o bé al vespre”.

El cas és que la mare ha notat que, en altres llars, amb menys fills o amb fills únics, els pares fan totes les tasques de la llar. “Les criatures ni tan sols recullen els plats de taula”, diu sorpresa la Rosa.

De nit sempre hi pot haver algú que vulgui tenir el llum encès per estudiar o per llegir, mentre que els altres germans no. “Saben negociar i entendre el que cadascú necessita per acabar cedint”. Una altra qüestió que la Rosa destaca com a valor és que no són materialistes. “Cap d’ells té mòbil abans dels 18 anys; i les joguines que tenen són els seus germans, perquè junts ja s’ho passen bé”. Els caps de setmana, surten a caminar, una de les aficions preferides de la família. Aquest fet no vol dir que els diners no siguin importants: “Esclar que ho són, sobretot per gastar-los en educació. Però és més important la voluntat”.

La mare és conscient que ha renunciat a moltes coses materials, però la convivència amb els fills i sobretot tot el que ha viscut com a mare l’ha fet a ella i a tota la seva família més “humanista”. La Rosa remarca la paraula *humanista*. Tres dels seus divuit fills han mort de

La mare és conscient que ha renunciat a moltes coses materials, però la convivència amb els fills i sobretot tot el que ha viscut com a mare l'ha fet a ella i a tota la seva família més "humanistes". La Rosa remarca la paraula *humanista*. Tres dels seus divuit fills han mort de la mateixa malaltia congènita, una cardiopatia. I vuit dels quinze fills també la pateixen. "En quatre mesos vaig enterrar dos fills, i és molt dur, molt dur", afirma la Rosa. D'aquí que la Rosa digui que els seus fills són més sensibles, més "humanistes". I malgrat tot, la família empeny amb força la vida. L'Hospital Sant Joan de Déu, l'Associació de Cardiopaties de Catalunya i ara una metge dels Estats Units que els ha fet un estudi genètic els ajuden a fer-ho.

Un altre tema. ¿Com arriben emocionalment els pares als quinze fills? La psicòloga Estefanía Carreño afirma que "en famílies nombroses els germans es busquen entre ells, i tenen més afinitats amb uns o altres". Per exemple, l'adolescència "serà més controlada i entesa per un germà gran que pels mateixos pares, que confiaran en el fill més gran per la seva manera d'actuar i ser". Per la seva banda, el professor jubilat Jaume Cela es basa en el filòsof Levinas per respondre: "Levinas diu que quan a casa hi ha més d'un fill, l'atenció que havia rebut el primer no és la mateixa que tindran els altres malgrat que qualitativament podria ser que sí. Però això pot ser un enriquiment perquè facilita experiències que amb un sol fill no es tenen".

La família habitual: 2 fills

A Catalunya, segons dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya del 2011, només hi ha unes 9.000 dones que tenen set, vuit o més fills. Per contra, als anys 90, hi havia moltes més dones amb vuit fills o més, més del doble que ara: gairebé 20.000.

El model més habitual és que les dones tinguin dos fills, amb una xifra de 992.276 enfront de les que tenen un fill (598.406 dones) o tres (332.296) o quatre (112.711). Als anys 90, el més nombrós també era el model de dona amb dos fills.

Quant a la natalitat, en la primera dècada dels 2000 la mitjana era d'1,5 fills per dona, mentre que a la dels 90 encara havia sigut inferior, de fins a 1,14 per dona. I a la dels 80 era d'1,36. Per contra, als anys 70 la mitjana era superior, 2,75 fills per dona.

Actituds dels pares per tenir família (nombrosa)

Segons l'escriptora Victòria Cardona

- Alegria, bon humor, flexibilitat i una actitud positiva per resoldre tots els problemes.
- Planificar les tasques i simplificar al màxim tot el que es pugui.
- Procurar la participació dels fills amb encàrrecs adequats a la seva edat.
- Acceptar un ordre desordenat i no ser perfeccionista.
- Tant el pare com la mare hauran de buscar un temps per a ells per fer una activitat de lleure conjuntament o individualment i així recuperar energies i carregar piles.
- Demanar ajuda als avis perquè col·laborin en l'educació dels néts. Els avis tenen un ritme de serenitat i de lentitud en la seva vida que els infants i adolescents de les

El model més habitual és que les dones tinguin dos fills, amb una xifra de 552.270 infants de les que tenen un fill (598.406 dones) o tres (332.296) o quatre (112.711). Als anys 90, el més nombrós també era el model de dona amb dos fills.

Quant a la natalitat, en la primera dècada dels 2000 la mitjana era d'1,5 fills per dona, mentre que a la dels 90 encara havia sigut inferior, de fins a 1,14 per dona. I a la dels 80 era d'1,36. Per contra, als anys 70 la mitjana era superior, 2,75 fills per dona.

Actituds dels pares per tenir família (nombrosa)

Segons l'escriptora Victòria Cardona

- Alegria, bon humor, flexibilitat i una actitud positiva per resoldre tots els problemes.
- Planificar les tasques i simplificar al màxim tot el que es pugui.
- Procurar la participació dels fills amb encàrrecs adequats a la seva edat.
- Acceptar un ordre desordenat i no ser perfeccionista.
- Tant el pare com la mare hauran de buscar un temps per a ells per fer una activitat de lleure conjuntament o individualment i així recuperar energies i carregar piles.
- Demanar ajuda als avis perquè col·laborin en l'educació dels néts. Els avis tenen un ritme de serenitat i de lentitud en la seva vida que els infants i adolescents de les famílies nombroses reclamen i necessiten.

La família nombrosa europea de l'any

La família Postigo-Pich és la família nombrosa de l'any 2015, segons l'European Large Families Confederation (ELFAC), en col·laboració amb Novae Terrae Foundation (NTF). El guardó que van rebre, 5.000 €, la família l'ha lliurat a projectes socials a favor de les famílies nombroses europees, segons informa l'Associació de Famílies Nombroses de Catalunya (FANOC).

Segons indica la FANOC, els Postigo-Pich són la família nombrosa amb més fills en edat escolar de tot l'Estat. Per la malaltia congènita que tenen vuit dels seus fills, i que va fer que els en morissin tres, han promogut la fundació Menudos Corazones (www.menudoscrazones.org), que es dedica a la investigació sobre malalties del cor.

I com s'ho fan per mantenir-los? El menjar de 17 persones (perquè els pares també mengen) i la roba (per molt que se la puguin passar, la roba del primer no li arribarà al darrer) i el material escolar, i les despeses de la llar (aigua per bullir tota aquella verdura i per dutxar aquesta gentada, i per evacuar aquesta pila de deposicions, i...). A mi, amb un sou de profe, no em sortirirn els números (i menys encara per regalar 5.000 €!).